6 Instrukcja dla ćwiczenia nr 6: Aproksymacja liniowa i nieliniowa.

6.1 Wstęp

- 1. Terminologia aproksymacja liniowa vs. nieliniowa. Przypominam warunki liniowości przekształcenia $x \to f(x)$:
 - addytywność f(x+y) = f(x) + f(y),
 - jednorodność $f(cx) = c \cdot f(x)$.

Używa się pojęcia funkcja liniowa dla określenia przekształcenia f(x) = ax + b. Taka funkcja nie jest przekształceniem liniowym - lecz afinicznym.

W literaturze poświęconej zagadnieniom aproksymacji można napotkać różne rozumienie pojęcia aproksymacji liniowej:

- \bullet wąskie aproksymacja funkcją liniową (a dokładniej afiniczną) zmiennej x,
- szersze aproksymacja liniową kombinacją dowolnych funkcji zmiennej x.

Uwaga: Funkcję jednej zmiennej można tu zastąpić funkcją n zmiennych $[x_1, x_2, \ldots, x_n]$, ale w tym ćwiczeniu ograniczymy się do funkcji jednej zmiennej.

W dalszej części będziemy używać pojęcia aproksymacji w szerszym znaczeniu, czyli w przypadku aproksymacji liniowej, funkcja aproksymującą ma postać

$$f(x) = a_0 f_0(x) + a_1 f_1(x) + \ldots + a_m f_m(x)$$

Funkcje $f_i(x)$, i = 0, 1, ..., m nie mają parametrów (albo mają, ale są ustalone i nie podlegają zmianom w czasie wyznaczania funkcji aproksymującej). Funkcje te muszą być liniowo niezależne, a wiec tworza (m + 1)-wymiarowa "baze", np.:

- $f_i(x) = x^i$,
- $f_i(x) = x^{-i}$,
- $f_i(x) = e^{ix}$.

W większości zadań tego ćwiczenia funkcją aproksymującą będzie wielomian.

2. Ćwiczenie nr 6 obejmuje zadania aproksymacji dyskretnej (a nie ciągłej) . W przypadku aproksymacji dyskretnej, wartości zmiennej zależnej y znane są jedynie dla skończonej liczby wartości zmiennej niezależnej x. Czyli dane są współrzędne n+1 punktów $P_j(x_j, y_j)$ $j = 0, 1, \ldots, n$.

Zadnie aproksymacji polega na znalezieniu funkcji najbliższej zadanym punktom.

 $^{^{1}}$ W teorii funkcji mówi się o aproksymacji, w statystyce - o regressji. W statystyce używa się bardziej-sudestywnych - moim zdaniem - określeń: y to zmienna objaśniana, a x to zmienna objaśniająca

3. Trzy decyzje poprzedzające aproksymację:

- a. Wybór klasy funkcji aproksymującej, tj bazy funkcji $f_i(x)$, $i=0,1,\ldots,m$.
- b. Wybór rozmiaru przestrzeni generowanej przez tę bazę, tj. wybór wartości m.
- c. Wybór miary odległości funkcji od zadanych punktów.

4. Znajdowanie optymalnych wartości parametrów funkcji aproksymującej:

- Rozwiązując układ równań normalnych (równań powstałych z przyrównania pochodnych miary odległości względem parametrów do zera) jeżeli układ równań normalnych jest liniowy. Odwołuję się tutaj do wykładu Aproksymacja2020.pdf umieszczonego w materiałach do ANiSS w Wirtualnym dziekanacie ramki 19 27.
- W przeciwnym przypadku stosując ogólne metody optymalizacji. Ogólnie o tych zagadnieniach w materiałach do wykładu Optymalizacja2020.pdf w j.w.

5. Problem nadmiernego dopasowania

O walidacji krzyżowej – ramka 36 w przentacji Aproksymacja2020.pdf

6.2 Plan ćwiczenia nr 6

1. Aproksymacja liniowa danych dokładnych

Dane aproksymowane będą niezaburzonymi wartościami pewnej nieznanej funkcji.

Celem jest liniowa aproksymacja tych danych.

Ten punkt ćwiczenia ma dwa etapy:

- A. wybór najlepszego algorytmu numerycznego,
- B. wybór najlepszej funkcji aproksymującej (w określonej z góry klasie funkcji).

Dla spełninia założenia o aproksymacji liniowej:

- Wybieramy funkcję aproksymującą liniowo zależną od jej parametrów, np. $f_i(x) = x^i$, czyli wielomian stopnia m, $f(x) = \sum_{i=0}^m a_i x^i$.
- Wybieramy średniokwadratową miarę odległości punktów od funkcji.

Ad A. Porównanie algorytmów numerycznych wyznaczania parametrów w aproksymacji liniowej

Nieznaną zależnością w danych użytych w tej części ćwiczenia jest funkcja wykładnicza $y = \exp(x)$.

Realizacja:

- Skrypt algorytmy.m wykonuje trzy numeryczne algorytmy MATLABa wyznaczania optymalnych wartości parametrów funkcji aproksymującej:
 - (a) z macierzą pseudoinwersji Moore'a-Penrose'a i obliczaniem macierzy odwrotnej,
 - (b) z wykorzystaniem matlabowego "lewego dzielenia" przez macierz współczynników X^TX (czyli zastąpienie inwersji macierzy algorytmem rozwiązywania układu równań),
 - (c) z wykorzystaniem bibliotecznej funkcji polyfit dla aproksymacji wielomianowej (opis w pomocniku MATLABa np. help polyfit).

Przykładowe dane - punkty leżące na wykresie funkcji wykładniczej - są aproksymowane wielomianami stopnia od 1 do 23. Skrypt wypisuje błędy aproksymacji d1, d2, d3 mierzonych normą RMSE wg 3 ww. algorytmów dla wielomianów kolejnych stopni od 1 do 23. Odsłonięcie komentarza umożliwi rysowanie wykresów danych i trzech wielomianów - tego samego stopnia, ale o współczynnikach obliczanych wg innych algorytmów.

Należy (jakościowo) porównać błędy numeryczne badanych algorytmów
 od najgorszego do najlepszego.

Ad B. Wybór stopnia wielomianu aproksymującego dane niezaburzone

Skoro dane są dokładne, to można byłoby sądzić, że im funkcja aproksymująca jest bliższa danym, tym aproksymacja jest lepsza, tj. aproksymacja lepiej przybliża nienaną zależność y(x). Czy tak jest rzeczywiście i ewentualnie do jakich granic. Realizacja:

- Dane generujemy skryptem generator_danych_1.m
 Nieznaną zależnością jest jeden okres funkcji sinus.
 Liczba punktów 1_pom jest wstępnie ustalona na 50.
- Obliczanie optymalnych wartości współczynników wielomianów różnych stopni. Do obliczania współczynników funkcji aproksymującej wybieramy najdokładniejszy dostępny algorytm numeryczny. Stopień wielomianu jest zmieniany w pętli od 1 do n_{max} (wstępnie ustawione na 15). W każdej iteracji pętli są rysowane 2 wykresy:
 - * górny funkcji aproksymującej na tle punktów aproksymowanych,
 - * dolny wykres róznicy między funkcją aproksymującą, a zależnością aproksymowaną (sinusem).

Równolegle z rysowaniem wykresów, w oknie Command window, pojawia sie informacja o n - aktualnym stopniu wielomianu aproksymujacego oraz błędzie średniokwadratowym - blad.

 Należy zaobserwować jak zmienia się błąd aproksymacji gdy stopień wielomianu aproksymującego rośnie.

2. Aproksymacja liniowa danych z losowym błędem

W poprzednim punkcie dane były dokładne. Teraz dane zawierają składnik zaburzający faktyczną zależność y(x). Zatem zbliżanie funkcji aproksymującej do danych nie zawsze oznacza zbliżanie do funkcji y(x) – a to jest celem aproksymacji. Możemy przewidywać, że po przekroczeniu pewnej granicy, funkcja aproksymująca będzie dążyła do odwzorowania nie tylko y(x), lecz także także błędu pomiarowego. Jeżeli ten błąd jest losowy, to odwzorowywanie go na podstawie jednej serii pomiarów nie jest racjonalne. Należy teraz poszukać nowej granicy w polepszaniu odwzorowywania y(x), gdy funkcja aproksymująca zaczyna "dopasowywać się" do zaburzeń.

Ilustracja funkcji aproksymującej na przykładzie abstrakcyjnym.

- Skrypt generator_danych_2.m generuje wartości z jednego okresu funkcji sinus, ale dodaje do nich składnik losowy reprezentujący błąd pomiaru. Skrypt rysuje nieznanej ("ukrytej w pomiarach") zależności faktycznej sinusa oraz wykres zaburzonych danych każde uruchomienie skryptu daje inny rozkład błędu (otrzymywanego z generatora liczb pseudolosowych).
- Decyzje o wyborze klasy funkcji aproksymującej (wielomianu) i miary odległości punktów od funkcji - jak w poprzednim punkcie ćwiczenia.
- Skrypt wykonuje iteracje pętli dla kolejnych stopni wielomianu aproksymującego, w których rysuje wykres wielomianu i wyprowadza wartości miary odległości danych od funkcji aproksymującej. Czy ta odległość zawsze maleje ze wzrostem stopnia wielomianu?
- Czy kryterium odległości jest właściwe dla wyboru stopnia wielomianu?

Przykład z danymi realnymi.

- Temperatura powietrza mierzona co godzinę w dniu 22 marca 2016 roku w Badenii-Wirtembergii są to oficjalne dane meteorologiczne prezentowane zgodnie z wytycznymi UE, a gromadzone dla celów optymalizacji pracy elektrowni solarnej.
- Czy są to dane dokładne. Należałoby zadać pytanie co to znaczy dokładne? Tepmperatura w całym kraju związkowym (choć niewielkim) nie jest dokładnie taka sama, a więc możnna dopuścić niewielkie odległości fubnkcji aproksymującej od danych. Przyjmijmy, że ważniejsze od odległości od danych jest "odtworzenie kształtu" zależności temperatury od czasu.
- Skrypt dane_meteo.m zawiera dane, oraz rysuje na ich tle kolejne wykresy wielomianów aproksymujące kolejnych stopni.
- Na podstawie obseracji wykresu należy wskazać: Wielomian którego stopnia najlepiej przybliża zmiany temperatury w czasie dnia? Należy uwzględnić (wyważyć)
 odległość wielomianu od danych oraz kształt wykresu (np. czy krótkookresowe
 wahania temperatury są odzwierciedleniem faktycznego, powtarzalnego i regularnego zjawiska).

3. Aproksymacja liniowa – Rozpoznawanie nadmiernego dopasowania

- Wracamy do przykładu "sztucznego" nieznanej zależności y(x) i danych pomiarowych zaburzonych losowym błędem. W poprzednim punkcie ćwiczenia podstawą wskazania najlepszego wielomianu była obserwacja wykresów wielomianu aproksymującego. Celem tego punktu jest znalezienie bardziej obiektywnego i wymiernego ilościowo kryterium wyboru najlepszej aproksymacji.
- Zadanie: znaleźć ilościową miarę najlepszego, ale nie nadmiernego dopasowania funkcji aproksymującej do danych zaburzonych.
- Skrypt over_fitting.m generuje dane tak jak skrypt poprzedni gegerator_danych_2. Dane aproksymowane dzieli na dwa podzbiory: dane treningowe (zaznaczone na wykresie kółkami) i testowe (zaznaczone krzyżykami).
- Kolejne wielomiany aproksymujące wyznacza na postawie tylko podzbioru treningowego
 - oblicza parametry (współczynniki wielomianu minimalizując odległość od punktów oznaczonych kółkami, a ignorując krzyżyki).
- Odległość każdego wielomianu od zbioru testowego (krzyżyków) też jest obliczana (ale nie brana pod uwagę przy wyznaczaniu wielomianu).
- Obie odległości (RMSE_cw i RMSE_test)są wyprowadzane na ekran dla każdego wielomianu (w każdej iteracji pętli). Po zakończeniu pętli jest rysowany wykres przebiegu tych odległości dla zmieniającego się (rosnącego) stopnia kolejnych wielomianów,
- Skrypt należy wykonać kilka razy (za każdym razem wynik będzie inny z uwagi
 na losowość błędu pomiaru danych). Na podstawie obserwacji wykresów przebiegu odległości wielomianu od danych treningowych i testowych należy określić
 właściwy stopień wielomianu aproksymującego.
- Czy te obserwacje nasuwają pomysł algorytmu, który bez udziału "czynnika ludzkiego" wskazywałby stopień najlepszego wielomianu aproksymującego?

4. Wstęp do aproksymacji nieliniowej – Problem wyboru klasy funkcji aproksymującej.

- Dane aproksymowane pochodzące z pomiaru przepływu wody $[m^3/s]$ w Rabie w Stróży w ciągu 68 godzin (od godziny 10 17 listopada 2015r do godziny 6 20 listopada 2015r) są w pliku dane_przeplywu.m. Dane te obejmują pojedynczą falę wezbraniową po dużym opadzie deszczu w zlewni Raby.
- Należy zaproponować klasę funkcji aproksymującej przebieg opadania przepływu

 pomiary od 18. do 69. Czy wybór wielomianu byłby najlepszą decyzją? Jakie są inne możliwości?

6.3 Skrypty

- algorytmy.m oblicza współczynniki wielomianu aproksymacyjnego trzema algorytmami.
- generator_danych_1.m aproksymacja danych niezaburzonych (dokładnych).
- generator_danych_2.m aproksymacja danych zaburzonych dane symulowane, fizycznie zmierzone model zależności jest znany.
- dane_meteo.m aproksymacja danych zaburzonych dane fizycznie zmierzone model zależności nie jest znany.
- over_fitting.m ilustracja u nadmiernego dopasowania.
- dane_przeplywu.m przykład danych pomiarowych dla aproksymacji aproksymacji innymi funkcjami niż wielomiany wstęp do aproksymacji nieliniowej.

6.4 Punkty sprawozdania

- 1. Aproksymacja liniowa dane dokładne (niezaburzone błędem losowym:
 - Który algorytm wyznaczania parametrów funkcji aproksymującej jest najdokładniejszy?
 - Który algorytm należy wybrać dla aproksymacji liniowej ale funkcją inną niż wielomian?
 - Wielomian którego stopnia daje najmniejszy błąd aproksymacji?
 - Czy im wyższy stopień wielomianu tym mniejszy błąd? Czy błąd aproksymacji zmaleje do zera?
- 2. Aproksymacja liniowa dane z błędem losowym
 - Czy odległość punktów (danych) od wielomianu aproksymującego zawsze maleje ze wzrostem stopnia wielomianu? Krótkie uzasadnienie.
 - Aproksymacja liniowa dane realne.
 Wielomian którego stopnia najlepiej przybliża zmiany temperatury w czasie dnia?
 Czy decyduje wielkość błędu aproksymacji? (z krótkim uzasadnieniem).
 - Czym się kierować przy doborze stopnia wielomianu aproksymującego gdy nie mamy wiedzy o aproksymowanej zależności?
- 3. Jak wykryć nadmierne dopasowanie
 - Jaki stopień wielomianu należy wybrać widząc rezultat kilku eksperymentów (uruchomień skryptu)? Odpowiedź nie musi być liczbą – może być przedziałem.

- Czy zastosowany w ćwiczeniu podział danych na zbiór ćwiczebny i testowy jest zgodny z regułami?
- Ewentualnie: Dodać więcej danych i zaproponować lepszy podział.
- Ilościowe rozpoznawanie nadmiernego .
 Jak sformułować prosty algorytm właściwego doboru stopnia wielomianu a ogólniej liczby parametrów funkcji aproksymującej? Uwaga: użyłem słowa "prosty" dla zaznaczenia, że algorytm może porównywać wartości liczbowe, a nie np. kształty wykresów.
- Na czym polega eksperyment walidacji krzyżowej? jednym zdaniem.
- 4. Problem wyboru klasy funkcji aproksymującej
 - Czym się kierować w przypadku danych z pliku dane przeplywu.m?
 - Które funkcje można brać pod uwagę:
 - a). $\exp(at)$,
 - b). $a + \exp(bt)$,
 - c). $a \cdot \exp(bt c)$,
 - d). $\frac{\sum_{i=0}^{n} a_i t^i}{\sum_{i=0}^{m} b_i t^i}$
 - e). $\sum_{k=0}^{n} a_k \exp(kt)$,
 - f). $\sum_{k=0}^{n} a_k t^{-k}$,
 - g). $\sum_{k=0}^{n} a_k \exp(b_k t),$
 - h). $a_0 + \sum_{k=1}^{n} (a_k \sin(kt) + b_k \cos(kt)),$
 - i). inne propozycje...
 - Które z powyższych można zastosować w aproksymacji liniowej? Ew. jakie zmiany w algorytmie w stosunku do algorytmu dla wielomianów?
 - Czy możliwe jest użycie funkcji wymiernej w zadaniu aproksymacji liniowej?
 Ew. z jakimi ograniczeniami (tzn. czy każdą funkcję wymierną)?
 - Aproksymacja nieliniowa zalety i wady w stosunku do liniowej (krótkie wyliczenie)